

Instagram: stela_knjige

Facebook: stela

www.stelaknjige.rs

NASLOV ORIGINALA

Layne Fargo
The Favorites

Copyright © 2025 by Layne Fargo

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2026

ZA IZDAVAČA

Marko Sabovljević

UREDNIK

Marina Sabovljević

LEKTURA I KOREKTURA

Lidija Cenić

DIZAJN KORICA

Siniša Subotić

SLOG I PRELOM

Dizajn studio Layout

ŠTAMPA

Alpha print, Zemun

TIRAŽ

1.000

IZDAVAČ

Publik praktikum, imprint Stela

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

GODINA IZDANJA

2026

Sva prava zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući foto-kopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

LEJN FARGO

FAVORITI

Preveo sa engleskog
Igor Solunac

Stela

*Posvećeno Katarini, Tonji, Suriji,
kao i svim ostalim opasnicama koje su mi pokazale,
šta znači pobediti pod svojim uslovima.*

Danas je deseta godišnjica najgoreg dana u mom životu.

Kao da bih mogla da ga zaboravim kad su milioni nepoznatih ljudi toliko željni da me podsete. Sigurno ste videli vesti, naslovne strane časopisa, objave na društvenim mrežama. Možda nameravate da se večeras ušuškate na dvosedu sa činijom kokica i odgledate dokumentarnu seriju objavljenu povodom tog dana. Naslađivanje tuđom nesrećom i opuštanje.

Samo napred. Uživajte u predstavi. Ali nemojte se zavaravati misleći da me poznajete. Dosad sam sve čula: Katarina Šo je kučka, diva, ne ume da gubi, manipulatorka i najobičnija lažljivica. Hladnokrvna, prevarantkinja, kriminalka. Kurva željna pažnje, prava kurvetina. Čak i ubica.

Zovite me kako hoćete. Više me nije briga. Moja priča je moja i ispričaću je na isti način na koji sam klizala: na svoj način, po svojim pravilima.

Videćemo ko će na kraju pobediti.

NARATOR: Njih dvoje su se pretvorili u sveopštu opsesiju.

Američki klizački par Katarina Šo i Hit Roča se smeškaju i klanjaju pred mnogobrojnim obožavaocima koji vrište na Zimskim olimpijskim igrama 2014. u Sočiju, u Rusiji.

NARATOR: A onda je usledio skandal.

Šoova i Roča su ponovo okruženi gomilom – samo što im ovog puta paparaci uzvikuju imena, zaslepljujući ih blicevima i škljocajući foto-aparatima dok izlaze iz hotela u Sočiju. Par se probija kroz masu sa ozbiljnim izrazima lica, Hitova ruka je oko Katarininih ramena.

NARATOR: I na kraju... tragedija.

Komentator kanala NBC Sports Kirk Lokvud izveštava uživo sa Olimpijskih igara u Sočiju. „Za sve ove godine koliko pratim klizanje”, kaže, tužno odmahujući glavom, „nikad nisam video ništa slično.”

NARATOR: A sad, prvi put, osobe najbliže Katarini Šo i Hitu Roči podeliće svoje priče i iz novog ugla osvetliti ono što je dovelo do neviđenih događaja te sudbonosne olimpijske večeri finala.

Bivši olimpijski klizač Elis Din daje intervju u baru u zapadnom Holivudu.

ELIS DIN: Često bismo se šalili kako će umreti jedno drugom u zagrljaju ili će se poubijati golim rukama. Nije bilo sredine.

Trener umetničkog klizanja Nikol Bredford daje intervju u svojoj kuhinji u predgrađu Ilinoisa.

NIKOL BREFDORD: Bili su, bez ikakve sumnje, najtalentovaniji klizači s kojima sam ikad radila. Ali kad se osvrnem unazad... pa jesam primetila znake da se sprema nevolja.

Sudija umetničkog klizanja Džejn Karer obraća se kameri s klizališta u Koloradu.

DŽEJN KARER: Kako smo mogli da znamo? Kako je bilo ko to mogao znati?

Niz fotografija se hitro smenjuje: Katarina i Hit zajedno klizaju kao deca. Onda stariji, stoje na vrhu postolja, smeše se, a oko vrata im vise zlatne medalje. Naposletku urlaju jedno na drugo, Katarinina šminka je zamrljana i zamahuje rukom kao da će nekog udariti.

ELIS DIN: U jedno sam sasvim siguran. Više neće biti takvog para kakvi su bili Ket i Hit.

Kamera se polako udaljava do fotografije klizališta u Sočiju. Kr-vave mrlje zasipaju olimpijske prstenove.

ELIS DIN: I znate šta? Možda je tako bolje.

NARATOR: Ovo su...

FAVORITI

Priča o Šo i Roči

PRVI DEO

Mlade nade

1.

Kad sam konačno bila zadovoljna, predala sam mu nož.

Hit se pridigao na kolena, a ja sam se ispružila na toplom mestu koje je ostavio na krevetu i posmatrala ga: način na koji mu se crna kosa presijavala na mesečini, kako su mu se zubi utiskivali u donju usnu dok se koncentrisao urezujući prvi trag vrhom sečiva. Bio je precizniji od mene dok je crtao zakrivljene, uglađene linije ispod mojih divljačkih ureza.

Šo & Roča, pisalo je kad je završio. Tako će nam za nekoliko dana biti ispisana imena na semaforu, na našem prvom Državnom prvenstvu u umetničkom klizanju. Tako će ih izgovarati na svečanostima dodele medalja, izveštavati u novinama i beležiti u knjige rekorda. Urezali smo ta slova u središte mog starinskog uzglavlja od ružinog drveta, dovoljno duboko da nijedno šmirglanje ne bi moglo da ih izbriše.

Imali smo šesnaest godina i bili sigurni u sve.

Torbe su nam već bile spakovane za Državno prvenstvo, kostimi i klizaljke poređani u urednu hrpu pored vrata moje spavaće sobe. Posle tolikih godina čekanja, rada i priprema za ovaj trenutak, tih poslednjih nekoliko sati delovalo je kao mučenje. Htela sam da odmah odemo.

Poželeva sam da se nikad ne moramo vratiti.

Hit je ostavio nož na mom noćnom stočiću i seo pored mene da zajedno posmatramo svoje delo. „Jesi li napeta?“, šapnuo je.

Pogledala sam ga preko ramena, ka posterima moje omiljene klizačice Šile Lin zalepljenim oko prozora sa olovnom okvirom.

Dvostruka olimpijska šampionka u plesu na ledu, živa legenda. Šila nikad nije delovala napeto, bez obzira na pritisak.

„Ne”, odvrtila sam.

Hit se osmehnuo i pomilovao me po leđima preko iznošenog dresa s turneje *Zvezde na ledu* 1996. u kojem sam uvek spavala. „Lažljivice.”

Uživo sam najbliže prišla Šili Lin sedeći na najudaljenijim sedištima arene. Otac mi je kupio potpisanu uspomenu s njene turneje koju sam okačila na zid, zajedno sa ostalim predmetima u svetilištu posvećenom njoj. Ona je bila žena i sportistkinja kakva sam i sama želela da budem – ne kad porastem već što pre.

Kad su Šila i njen partner Kirk Lokvud osvojili prvu titulu šampiona SAD, ona je još bila tinejdžerka. Pobjeda je za Hita i mene bila dalek san jer ranije nismo ni stigli do Državnog prvenstva. Kvalifikovali smo se prethodne sezone, ali nismo imali sredstava da otputujemo na takmičenje u Solt Lejk Siti. Srećom, ove godine se održavalo u Klivlendu, dovoljno blizu da se možemo odvesti jeftinim autobusom prevoznika *Grejhaund*. Bila sam sigurna da će to takmičenje promeniti sve.

Bila sam u pravu. Samo ne onako kako sam zamišljala.

Hit me je poljubio u rame. „Pa ja nisam napet. Klizam s Katarinom Šo.” Izgovorio je moje ime polako, s poštovanjem, uživajući u zvuku. „A ne postoji ništa što ona ne može da uradi.”

Gledali smo se u mraku, toliko blizu da smo razmenjivali dah. Kasnije ćemo postati svetski poznati po tome: da raste gnemo trenutak pre poljupca do gotovo nepodnošljivosti, dok svaki gledalac u publici ne bi osetio ubrzanje naših otkucaja, čistu želju koja nam se ogledala u očima.

Ali to je bila koreografija. Ovo je bilo stvarno.

Naposletku me je poljubio – nežno, bez žurbe. Mislili smo da imamo celu noć.

Kad smo začuli korake, već je bilo kasno.

Nikol Bredford, plavuša srednjih godina u svetlucavom džemperu i upadljivo našminkana, sedi za središnjim kuhinjskim ostrvom svoje bele, savršeno uređene kuhinje u predgrađu.

NIKOL BREDFORD (trener umetničkog klizanja): Posle Zimskih olimpijskih igara uvek usledi navala. Sve te devojkice koje misle da su predodređene da postanu zvezde. Iako, obično nisu baš toliko uporne po tom pitanju kao Katarina Šo.

Porodične fotografije prikazuju Katarinu kao devojkicu u raznim kostimima za klizanje. Na jednoj od njih stoji ispred zida prekrivenog posterima Šile Lin, oponašajući njenu pozu sa središnje slike.

NIKOL BREDFORD: Na prvom času Katarina je rekla da će biti slavna plesačica na ledu kao Šila Lin. Ostale devojkice su je odmah zamrzele.

Četvorogodišnja Katarina kliza sama, sa ozbiljnim izrazom lica, kose vezane u dve raščupane kikice.

NARATOR: Iako je njeno ime kasnije postalo sinonim za ples na ledu, Katarina Šo je karijeru započela kao solo klizačica jer nijedan dečko nije hteo da kliza s njom.

Elis Din sedi na barskoj stolici u otmenom koktel baru sa čašom martinija u ruci. U ranim je četrdesetim, s nestašnim osmehom i pažljivo oblikovanom frizurom.

ELIS DIN (bivši plesač na ledu): Neverovatno je malo momaka koji žele da se bave plesom na ledu. U parovima bar imaš

skokove, bacanje zgodnih devojaka u vazduh i hvatanje za prepone. Ako ti se takve stvari sviđaju, naravno.

NARATOR: Ples na ledu je verovatno najmanje shvaćena disciplina umetničkog klizanja.

Arhivski snimak takmičara u plesnom klizanju na Zimskim olimpijskim igrama 1976. u Insbrucku, u Austriji – prva godina kad je ples na ledu postao olimpijski sport.

NARATOR: Klizanje na ledu inspirisano plesom u dvorani koncentriše se na složeni rad nogu i blisku saradnju između klizača, za razliku od akrobatskih podizanja i atletski zahtevnih skokova koji se viđaju u drugim disciplinama.

ELIS DIN: Mnoge klizačice počinju da klizaju sa svojom braćom jer su to jedini momci koje uspeju da nagovore da pri stanu. Ket Šo nije imala tu mogućnost.

2.

Vrata su se zalupila, a moja soba se ispunila mešavinom mirisa *marlboro*a, viskija *džim bima* i znoja.

Moj stariji brat Li.

Hit i ja smo poskočili. Moj brat nije želeo da Hit bude u kući, a kamoli sa mnom u sobi. Što je nas samo podstaklo da se još više dovijamo kako da se ušunja unutra. Ako je Li bio trezan – što je sve ređe bio slučaj – protivljenje bi izražavao zajedljivim opaskama i možda bacanjem ponekog predmeta o zid. A kad je bio pijan? Nisu postojale granice.

„Šta, dođavola, on traži ovde?” Li se zateturio preko praga. „Rekao sam ti...”

„Ja sam *tebi* rekla da se držiš podalje od moje sobe.”

Ranije sam zaključavala vrata i ostavljala zarđali mesingani ključ u bravi kako Li ne bi mogao da nas špijunira kroz ključanicu. Sve dok nije razvalio vrata i pokvario bravu.

„Ovo je *moja* kuća.” Li je uperio prst u Hita. „A on nije dobrodošao.”

Hit je stao ispred mene, uglađeno kao da pleše, i nasmejao se tako da smo oboje znali da će to samo dodatno razbesneti Lija.

„Katarina želi da budem ovde”, rekao je. „A i ja...”

Li je pohrlio napred, zgrabio Hita za ruku i povukao ga ka hodniku.

„Prekini”, povikala sam.

Hit se uhvatio za dovratnik, a prsti su mu se zarili u napukli ram. Kao takmičar, Hit je bio u daleko boljoj kondiciji, ali Li je

bio nekoliko centimetara viši i znatno krupniji. Jednim surovim zahvatom primorao je Hita da popusti.

„Li! Sad je *dosta!*”

To nije bio prvi put da sam poželela da su nam komšije dovoljno blizu da čuju buku i pozovu policiju. Ali naša kuća je bila na osami, okružena samo starom šumom i hladnim prostranstvom jezera Mičigen.

Niko neće doći da nam pomogne.

Potrčala sam za njima vukući Lija za kragnu, čupajući ga za masnu kosu da ga na bilo koji način usporim. Munuo me je laktom u rebra i oborio unazad.

Hit je pokušao da mu stane na prste, ali ga je Li tresnuo o ogradu stepenica. Bili su blizu – opasno blizu – vrhu stepeništa.

Užasne slike proletale su mi kroz glavu: Hit skupljen na dnu stepenica i lokva krvi koja se širi. Kostii koje probijaju kožu, toliko izlomljen da više nikad ne bi mogao da stoji, a kamoli kliza.

Pridigla sam se i potrčala u spavaću sobu.

Nisam ni shvatila šta radim dok nož već nije bio uperen u bratovljevo lice.

„Sklanjaj ruke s njega.” Uperila sam oštricu ka njegovoj neobrijanoj bradi. Lenjo se iscerio. Nije verovao da sam sposobna da ga povredim.

Hit je bio pametniji.

„Katarina.” Što mu je glas bio tiši, to je zvučao promuklije, kao da svaka reč šušti kroz granje. „Molim te. Spusti nož.”

Bio je to samo mali kuhinjski nož, uzet iz prašnjave fioke. Dovoljno oštar da ureže drvo, ali ne da ozbiljno povredi nekoga, a kamoli da ga ubije. Ipak, želela sam da povredim Lija, bar malo. Toliko da me se konačno uplaši.

Pogledala sam Hita kao da stojimo u središtu klizališta, a muzika samo što nije počela. *Spreman?*

Trepnuo je i odmahnuo glavom. Gledala sam ga u oči, i dalje stežući nož. U pogledu sam mu videla da misli kako je ovo užasna zamisao, ali da ipak nema bolju.

Hit je blago spustio bradu, gotovo neprimetno. *Spreman.*

Zaletela sam se ka Liju, zamahnula nožem i posekla ga po bicepsu. Ispustio je besan urlik i pustio Hita kako bi mogao da me udari. Uspela sam da izbegnem udarac, ali ispustila sam nož dok sam se gurala pored brata i pojurila niz stepenice. Hit je zgrabio kvaku i otvorio ulazna vrata, pustivši nalet ledenog vetra, a zatim stao sa druge strane praga i čekao me.

Li je izgovorio bujicu psovki kad se spotakao na poslednjoj stepenici i uleteo u hodnik. Nastavila sam da trčim, pogledom prikovanim za Hita. Gotovo sam ga sustigla.

Ipak, Li je stigao prvi. Jednom rukom je zalupio vrata i zaključao sigurnosnu bravu.

Drugom mi je pritisnuo nož na vrat.

NIKOL BREDFORD: Katarina i Hit su se upoznali na klizalištu, ali on nije bio klizač.

NARATOR: Hit Roča je odrastao u hraniteljskim porodicama. Do desete godine živio je u šest različitih porodica.

NIKOL BREDFORD: Ne znam tačno kakav mu je bio život kod kuće, pa ne želim da osuđujem. Reći ću samo da njegovi hranitelji nisu delovali... posebno uključeni u njihove živote. Prvi put je došao na klizalište preko humanitarne organizacije koja je nudila besplatne sportske programe za decu iz okruženja.

Polako zumiranje na fotografiju dečaka u hokejaškoj opremi, s naglaskom na desetogodišnjeg Hita. On je jedino dete na fotografiji koje nije bele rase.

NIKOL BREDFORD: Hit se prijavio za hokej i nakon časa bi ostajao na klizalištu, kao da nije želeo da ide kući. Kad je mislio da ga niko ne gleda, sedeo bi na tribinama i posmatrao Ket kako kliza. Očigledno je bio zaljubljen u nju. To mi je bilo slatko.

Fotografija devetogodišnje Katarine dok trenira na klizalištu Nort šor u Lejk Forestu, u saveznoj državi Ilinois. Zumiranjem se otkriva zamućena figura iza nje na tribinama: Hit.

NIKOL BREDFORD: Na kraju su se sprijateljili i on je počeo da odlazi s njom kući na večeru. Čak je i umeo da prespava kod porodice Šo. Mesecima nije pominjala svoje težnje u umetničkom klizanju – pomislila sam da je možda konačno

odustala od toga i da je spremna da se usredsredi samo na solo nastupe. Trebalo je da znam da neće tako lako odustati.

Arhivski snimak jezera Mičigen usred zime, talasi su potpuno zaleđeni.

NARATOR: Katarina je u tajnosti učila Hita umetničkom klizanju na jezeru blizu kuće porodice Šo.

ELIS DIN: Počela sam da klizam sa sedam godina, a i to je bilo kasno. Hit Roča je imao skoro *jedanaest* godina.

Džejn Karer, stroga žena u sedamdesetim godinama, kovrdžave kose ofarbane u jarkocrvenu boju i sa svilenom maramom koja uz nju uopšte ne ide, sedi pored klizališta u Olimpijskom trening centru u Kolorado Springsu.

DŽEJN KARER (zvanična predstavница američkog umetničkog klizanja): Iako umetnički klizači najčešće dostižu vrhunac u starijem dobu, oni koji počnu da se bave bilo kojom disciplinom kasnije od proseka imaju lošiji početni položaj. Osnovne veštine klizanja postavljaju temelj za budući uspeh.

NIKOL BREDFORD: Priznajem, bila sam veoma sumnjičava. Sve dok ih nisam videla kako klizaju zajedno.

3.

Više se nisam opirala dok me je Li vukao nazad uz stepenice i bacio u sobu. Čim je šuštanje njegovih koraka utihnulo niz hodnik, otrčala sam do prozora. Hit je stajao na travnjaku, bosih nogu na travi prekrivenoj mrazom. Kad me je video, ramena su mu se spustila od olakšanja.

Za januar, napolju je bilo prilično prijatno: bez snega na zemlji, a jezero još nije bilo zaleđeno. Hita su isterivali i po mnogo gorem vremenu. Obično sam mu bacala stvari – odeću, hranu, čistu čebad – ali Li me je prozreo i ušrafio okna na okviru prozora.

Hit je mahnuo, a zatim se okrenuo i krenuo ka šumi. Li možda više nije mogao da mi zaključava vrata, ali ipak sam bila zarobljena dok se ne obeznani, što se moglo desiti bilo kad između ponoći i zore. Znala sam gde Hit odlazi da se sakrije u noćima poput ove i nisam smela rizikovati da brat i to uništi.

Pritisnula sam dlan na staklo, kao da dodirujem Hita izdaleka, i držala ga tamo dok nije nestao iza povijenih grana bagrema. Kad sam povukla ruku, dlan je ostavio crvenu mrlju na staklu.

Nadala sam se da brat još uvek krvari.

Od očeve smrti Li se starao o meni. Iako je bio samo pet godina stariji i jedva sposoban da se brine o sebi, smatrao je da Hit loše utiče na mene. Bilo je prilično drsko od njega da mi to prebacuje, kad je svakog vikenda kući dovodio drugu devojku. Prestala sam da brojim noći koje sam provela s jastukom preko glave pokušavajući da zaglušim očigledno odglumljene orgazme tih devojaka.

Mediji vole da prikazuju moju mladost provedenu s Hitom kao nekakvu turobnu priču poput *Cveća na tavanu*: nas dvoje odrastamo kao brat i sestra (što nismo), ostavljeni da istražujemo neporecivu strast koju osećamo jedno prema drugom (kamo lepe sreće).

Hteli vi u to da poverujete ili ne, istina je da smo i sa šesnaest godina i Hit i ja još bili nevini. Naravno, ljubili smo se, dodirivali, skidali odeću kako bismo mogli da prislonimo naga tela jedno uz drugo. Umeli smo jedno drugo da navedemo da uzdahnemo, zastenjemo ili zadrhtimo od zadovoljstva. Znala sam da je želeo da odemo korak dalje. I ja isto.

Na neki način, čekanje se činilo besmislenim. Uostalom, već smo bili bliski na načine koje čak i odrasli u višegodišnjim vezama teško razumeju. Išli smo zajedno u školu, klizali, provodili praktično svaki budan trenutak zajedno – pa čak i trenutke spavanja, kad bismo uspeali da se iskrademo pored mog brata.

Uprkos tome, predstojeće putovanje na Državno prvenstvo trebalo je da bude prvi put da smo zaista sami. Tehnički, još smo imali trenera iako smo jedva mogli da priuštimo Nikol. Očev testament je sve ravnopravno podelio između Lija i mene, uključujući imovinu, ali nisam mogla da pristupim svom delu nasledstva dok ne napunim osamnaest.

Nikol je pomagala Hitu i meni koliko god je mogla – obezbeđivala nam je posliće sa skraćenim radnim vremenom na klizalištu kako bismo mogli da priuštimo termine na ledu, pomagala s koreografijom jer unajmljivanje profesionalca nije dolazilo u obzir – ali tražiti od nje da se odrekne dana plaćenih časova kako bi besplatno putovala s nama, to nije bilo moguće. I tako smo krenuli sami, nekoliko noći boravili u bednom motelu koji smo rezervisali jer je zvanični smeštaj za događaj bio preskup.

Bilo koja obična tinejdžerka bila bi oduševljena što nije pod nadzorom. Ali ja nisam bila obična tinejdžerka. Nameravala

sam da postanem olimpijska šampionka i nisam imala nameru da uradim nešto glupo što bi to ugrozilo. Na primer, da izbo-dem brata, ma koliko to zaslužio. Ili da zatrudnim i moram da potrošim poslednja sredstva za trening na abortus.

Svi misle da je Hit Roča bio moja prva ljubav. Nije. Moja prva ljubav je bilo umetničko klizanje.

Počelo je u februaru 1988. na Zimskim olimpijskim igrama u Kalgariju. Imala sam četiri godine i bila budna iako je o-da-vno trebalo da zaspim, gledajući poslednje veče takmičenja u umetničkom plesu na ledu.

Lin i Lokvud su bili poslednji par koji je izašao na led. Dok su pozirali na sredini klizališta, čekajući prvi ton muzičke pratnje, kamera je zumirala – zaobišavši Kirka u pripijenom kostimu i sa zalizanom kosom, usredsredivši se isključivo na Šilino lice.

Klizači koji su nastupali pre njih delovali su kao da gutaju strah, nadajući se i moleći ma kojem bogu u kojeg su verovali da im sve te godine iscrpljujućeg rada donesu olimpijsku slavu.

Ne i Šila Lin. Podsmešljiv osmeh pojavio joj se na usnama nakarminisanim karminom iste rubincrvene boje kao i dra-gulji na njenoj crnoj kosi. Čak i kao dete koje ništa nije znalo o ovom sportu, znala sam da će pobediti. Šila je izgledala kao da je već pobedila – kao da već nosi zlatnu medalju oko vrata i da je klizačku oštricu čvrsto zarila u telo suparnika koje se još uvek trzalo.

Nisam postala klizačica zato što sam imala detinjastu ma-štariju o šljokicama i da se vrtim kao lepuškasta lutka. Postala sam klizačica jer sam želela da se tako osećam.

Snažno. Samopouzđano. Kao boginja rata prekrivena šljokicama. Toliko sigurna u sebe da mogu ostvariti snove čistom snagom volje.

Klizanje mi je bilo prva ljubav, ali tokom godina je posta-lo mnogo više. Jedino sam u tome bila dobra – bilo je moja

najbolja nada za opstanak, za beg iz one mračne kuće koja se raspadala, od mog brata i njegovog besa. I ako budem dovoljno radila, ako budem dovoljno dobra... jednog dana možda postanem nepobediva kao Šila Lin.

Nacionalna takmičenja su bila prvi korak, početak svega. *Uskoro*, govorila sam sebi, zureći u senke iza prozora spavaće sobe, Hit i ja ćemo biti slobodni od ovog mesta.

I bez obzira na sve, bićemo zajedno.